

Bijlage A

VerblijfsrechtVerblijf voor langer dan drie maanden

In het algemeen dienen vreemdelingen die voornemens zijn langer dan drie maanden in Nederland te verblijven vóór hun komst een machtiging tot voorlopig verblijf (m.v.v.) aan te vragen.

Deze m.v.v. is een nationaal visum dat door de Nederlandse diplomatieke of consulaire vertegenwoordiging in het buitenland afgegeven kan worden en de houder daarvan - indien hij ook overigens aan de in de artikel 8 jo 6 van de Vreemdelingenwet gestelde voorwaarden voldoet (zie par. 1) - toelating tot Nederland verschaft.

Na binnenkomst hier te lande heeft de houder van een geldige m.v.v. een vrije termijn van acht dagen. Binnen deze termijn, of indien de m.v.v. een kortere termijn vermeldt, binnen die termijn, dient de vreemdeling zich te melden bij het hoofd van de politie van de gemeente van zijn verblijf, alwaar hij in de gelegenheid gesteld wordt om een vergunning tot verblijf aan te vragen. Deze vergunning wordt hem slechts dan geweigerd, indien hij niet (meer) aan de voor de toelating gestelde vereisten voldoet.

Overigens kan de vreemdeling in het buitenland niet alleen een m.v.v. aanvragen, maar ook een verzoek om een vergunning tot verblijf indienen. Dit laatste is voor buitenlandse werknemers, voor wie een tewerkstellingsvergunning vereist is, verplicht.

Vergunning tot verblijf

Op grond van internationale verplichtingen, een wezenlijk Nederlands belang, of klemmende redenen van humanitaire aard, kan aan een vreemdeling een vergunning tot verblijf worden verleend, indien hij ook overigens voldoet aan de in dat kader gestelde algemene vereisten voor toelating, t.w. het zelfstandig kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan, en de afwezigheid van gevaar voor de openbare rust, de openbare orde en de nationale veiligheid.

De vergunning tot verblijf heeft een geldigheidsduur van één jaar, welke duur telkenmake met een jaar verlengd kan worden. Veelal worden aan de vergunning beperkingen gesteld, die verband houden met het doel van het verblijf (bijv. het verrichten van arbeid, verblijf bij een bepaalde persoon, het volgen van een studie, etc.) en/of voorschriften verbonden (bijv. tot het stellen van zekerheid). De vergunning kan worden ingetrokken:

- indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt op basis waarvan de vergunning is verleend, danwel de geldigheidsduur daarvan is verlengd;
- indien de vreemdeling niet meer beschikt over voldoende middelen van bestaan;
- indien de vreemdeling inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, danwel een gevaar vormt voor de nationale veiligheid;
- ingevolge een beperking waaronder de vergunning is verleend of wegens overtreding van een daaraan verbonden voorschrift;
- indien de vreemdeling voor een werkgever arbeid heeft verricht, zonder dat is voldaan aan de voorschriften van de Wet arbeid buitenlandse werknemers.

Verblijfskaart van een onderdaan van een lidstaat der E.E.G.

Aan onderdanen van een lidstaat der E.E.G.* worden in verband met de uitoefening van een economische activiteit doorgaans ruimere mogelijkheden tot toelating, verblijf en vestiging op het grondgebied van een andere lidstaat geboden, dan zulks ingevolge de reguliere bepalingen van het desbetreffende land het geval zou zijn. Voorwaarde voor deze meer soepele regeling is evenwel dat de vreemdeling aan te merken is als "begunstigde E.E.G.-onderdaan". Hieronder worden krachtens artikel 91 van het Vreemdelingenbesluit verstaan:

1. werknemers;
2. zelfstandigen;
3. dienstenverleners;
4. dienstenontvangers (bijv. een persoon die een medische behandeling ondergaat);
5. onder bepaalde voorwaarden, de onder 1 en 2 vermelde personen, die hun werkzaamheden definitief hebben beëindigd;
6. de familieleden van de onder 1 t/m 5 vermelde personen, ongeacht hun nationaliteit;
7. Belgen en Luxemburgers.

Werkzoekende E.E.G.-onderdanen zijn in voormelde opsomming niet vermeld. Zij verkrijgen de hoedanigheid van begunstigde E.E.G.-onderdaan eerst dan, wanneer zij hier te lande werk hebben gevonden en dat werk een serieus karakter draagt, in die zin dat het betrokkene voldoende middelen verschaft om in het bestaan te voorzien.

* Lid v.d. Europese Gemeenschap zijn: Nederland, België, Luxemburg, de Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Spanje, Portugal, het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Bovenvermelde personen kunnen, onder bepaalde omstandigheden, in het bezit worden gesteld van een "verblijfskaart van een onderdaan van een Lidstaat der E.E.G.". Deze verblijfskaart heeft een geldigheidsduur van vijf jaar, met dien verstande dat - behoudens uitzonderingen - het recht op verblijf hier te lande van rechtswege eindigt zodra de houder van de verblijfskaart een beroep doet op de openbare kas. Na het verstrijken van de volle geldigheidsduur kunnen begunstigde E.E.G.-onderdanen óf verlenging van hun kaart óf, evenals andere vreemdelingen die vijf jaar rechtmatig in Nederland verbleven hebben, een vergunning tot vestiging aanvragen.

Vergunning tot vestiging

Vreemdelingen, die sinds het bereiken van de 16-jarige leeftijd, gedurende een onafgebroken tijdvak van vijf jaar in Nederland hun hoofdverblijf hebben gehad, kunnen na afloop van dat tijdvak een vergunning tot vestiging aanvragen.

Deze vergunning kan op een tweetal gronden worden geweigerd, t.w.

- a) het niet redelijkerwijs gewaarborgd zijn, dat de vreemdeling duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan en
- b) het feit dat de vreemdeling een ernstige inbreuk heeft gemaakt op de openbare rust of de openbare orde, dan wel een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Heeft de vreemdeling echter gedurende een periode van tien jaar, onmiddellijk voorafgaande aan zijn verzoek om een vestigingsvergunning, zijn hoofdverblijf hier te lande gehad, dan mag de eerste weigeringsgrond niet meer gehanteerd worden.

De onderhavige vergunning kan slechts worden ingetrokken, indien de vreemdeling

- a) onjuiste gegevens heeft verstrekt die hebben geleid tot het verlenen van de vergunning;
- b) bij herhaling een bij de Vreemdelingenwet strafbaar gesteld feit heeft begaan;
- c) bij rechterlijk gewijsde is veroordeeld wegens het opzettelijk begaan van een misdrijf waartegen een gevangenisstraf van drie jaar of meer is bedreigd;
- d) een ernstig gevaar vormt voor de nationale veiligheid.

Hieruit blijkt dat het onvoldoende gewaarborgd zijn dat de vreemdeling duurzaam zal kunnen beschikken over voldoende middelen van bestaan geen grond oplevert om de vergunning in te trekken.

Het houderschap van een vestigingsvergunning kan overigens niet alleen verloren gaan door intrekking van de vergunning, maar ook door verval van rechtswege, hetgeen zich voordoet indien de houder van de vestigingsvergunning zijn hoofdverblijf buiten Nederland verplaatst.

Toelating als vluchteling

Ingevolge artikel 15 van de Vreemdelingenwet, waarvan de tekst is gebaseerd op artikel 1 van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951, kunnen vreemdelingen als vluchtelingen worden toegelaten, indien zij afkomstig zijn uit een land waarin zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens hun godsdienstige of politieke overtuiging of hun nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep. Niet iedere vreemdeling echter die aan de criteria van voormeld verdrag en het daarbij behorende Protocol van New York van 1967 voldoet en om toelating als vluchteling verzoekt, wordt hier te lande ook als vluchteling toegelaten.

Deze toelating wordt slechts dan verleend, indien tevens aannemelijk is dat de vreemdeling niet in een ander land genoegzaam bescherming genoot of had kunnen genieten en zijn verblijf in ons land niet van tijdelijke of voorlopige aard is. Heeft een vreemdeling toelating als vluchteling verkregen, dan is het hem toegestaan voor onbepaalde tijd in ons land te verblijven. Hij heeft een sterke rechtspositie, die gebaseerd is op het Geneefse Vluchtelingenverdrag van 1951. De gronden waarop de toelating als vluchteling kan worden ingetrokken komen overeen met die waarop een vergunning tot vestiging kan worden ingetrokken.

Het derde lid van artikel 15 van de Vreemdelingenwet voegt hier echter nog een vijfde grond aan toe, die nauw verband houdt met de reden waarom de vreemdeling als vluchteling is toegelaten, namelijk ingeval de vreemdeling door gewijzigde omstandigheden in de gelegenheid is zich zonder gevaar voor vervolging buiten Nederland te vestigen, tenzij hij dringende redenen, voortvloeiende uit vroegere vervolging, heeft om van die gelegenheid geen gebruik te maken.

Indien vreemdelingen niet toegelaten worden als vluchteling kunnen de vreemdelingen in het kader van het reguliere vreemdelingenbeleid in aanmerking komen voor een vergunning tot verblijf op grond van klemmende redenen van humanitaire aard indien zij gelet op de politieke situatie in het land waaruit zij afkomstig zijn, nochtans niet in redelijkheid verlangd kan worden dat zij naar dat land terugkeren. Deze vreemdelingen worden in het bezit gesteld van een vergunning tot verblijf, waaraan geen beperkingen ten aanzien van het verblijfsdoel en voorschriften mogen worden verbonden. Intrekking van deze vergunning vindt uitsluitend plaats op een bijzondere aanwijzing van de Minister van Justitie, ingeval er sprake is van: het verstrekken hebben van onjuiste gegevens die hebben geleid tot het verlenen van de vergunning; een ernstige inbreuk op de openbare orde; een ernstig gevaar voor de nationale veiligheid; gewijzigde omstandigheden in het land van herkomst.

Verblijf voor onbepaalde duur ex artikel 10*, tweede lid van de Vreemdelingenwet

Een verblijf voor onbepaalde duur is niet alleen toegestaan aan de houders van een vergunning tot vestiging en degenen die als vluchteling zijn toegelaten. Ook hun (buitenlandse) echtgenoten of echtgenotes en (pleeg-)kinderen beneden de leeftijd van 18 jaar die feitelijk tot hun gezin behoren, alsmede de (buitenlandse) echtgeno(o)t(e) en (pleeg-)kinderen beneden de 18 jaar die feitelijk behoren tot het gezin van een in Nederland wonende Nederlander, hebben een verblijfsrecht voor onbepaalde duur, indien zij ofwel tenminste een jaar als zodanig in Nederland wonen en gedurende die periode houder waren van een vergunning tot verblijf, dan wel op het tijdstip waarop zij bedoelde hoedanigheid verkregen reeds houder waren van een vergunning tot vestiging of toegelaten waren als vluchteling. Dit afhankelijke verblijfsrecht van de onderhavige echtgenoten/echtgenotes en (pleeg-)kinderen wordt van rechtswege verkregen en gaat - zodra de samenwoning met de houder van de zelfstandige verblijfstitel verbroken wordt, danwel de 18-jarige leeftijd bereikt wordt - ook van rechtswege verloren. Het verlies van de afhankelijke verblijfstitel betekent echter niet dat zonder meer een last tot uitzetting wordt gegeven; het is mogelijk dat deze personen reeds een zelfstandige verblijfstitel hebben of, na een daartoe strekkende aanvraag, alsnog in het bezit daarvan komen.

* Artikel 10 van de Vreemdelingenwet luidt:

1. Het is aan vreemdelingen toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven:
 - a. indien zij houder zijn van een vergunning tot vestiging;
 - b. indien zij door Onze Minister als vluchteling zijn toegelaten.
2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kan aan andere dan de in het eerste lid bedoelde vreemdelingen worden toegestaan voor onbepaalde tijd in Nederland te verblijven.